

Henny Houben-Sipman: Ik besef dat ik nog een kleiner stukje heb te gaan dan voorheen (1997)

Sieth Delhaas

de Bazuin, 4 april 1997

Henny Houben-Sipman (50) gehuwd, drie zoons, is sinds 1990 burgemeester van de gemeente Eersel

“Door de gemeentelijke herindeling van Noord-Brabant ben ik sinds 1 januari opnieuw tot burgemeester van de gemeente Eersel benoemd, die nu uitgebreid is met de dorpen Vessem, Knegsel en Wintelre. Ik moest solliciteren, zoals alle burgemeesters in Brabant. Pas half december was mijn herbenoeming zeker. Bij zo’n verandering speelt je leeftijd zeker een rol. Vanuit die nieuwe situatie zou ik tot ongeveer 2009 hier kunnen blijven, maar zover reken ik niet vooruit

Op deze leeftijd begin je meer over de dingen na te denken. Toen je jonger was, deed je de dingen gewoon, rolde je van het één in het ander. Nu wik en weeg je meer, maar je bent ook wijzer geworden, je kent meer invalshoeken

Doordat de kinderen nu studeren, valt het accent in de relatie met hen op de weekends, maar ze blijven je hulp nodig hebben. Maar wat ik vroeger kon regelen omdat ik het allemaal zo leuk vond – samen op vakantie, gezamenlijk eten – lukt niet altijd meer. Door mijn baan is de verhouding met de kinderen niet veranderd. Ze rekenen erop dat je er bent en als ik er niet ben dan heb ik het nodige georganiseerd. Ze bellen me op en ik ben ook altijd voor ze bereikbaar

Die generatie mannen

Mijn echtgenoot heeft me altijd gestimuleerd in mijn werk. Hij heeft zelf een zeer drukke baan. ‘s Morgens vroeg de deur uit, ‘s avonds vaak vergaderingen, vaak op reis. Dat is niet veranderd toen ik ging werken. Hij vindt dat je alles kunt organiseren. Dat kun je die generatie mannen niet kwalijk nemen, maar met alleen organiseren ben je er niet. Het gaat ook om de sfeer, de zorg. Die neem je ook mee naar je werk. En dat doen die mannen niet.

Natuurlijk levert dat ergernis op en zijn er momenten dat ik dat onredelijk vind. Dat zijn de momenten dat je moe bent. Dan blijkt duidelijk dat vrouwen dubbele taken hebben. Maar je kunt het die mannen moeilijk uitleggen, dat bedoel ik met dat je het ze niet kwalijk kunt nemen.

Wel hoop ik dat mijn kinderen, die vanaf het begin geleerd hebben dat zowel hun vader als hun moeder buitenshuis bezig zijn, in hun relatie beter en vanaf het begin afspraken maken. Dat ze meer samen doen en het niet op z'n beloop laten zoals onze generatie

Ik heb een hulp die het huis schoonhoudt, maar ik kook zelf, doe de boodschappen. Ik houd er in mijn agenda rekening mee dat ik op een gegeven moment opstap en naar de winkel snel. Maar ook dat kun je niet maar 'even' doen, want in de winkel herkennen mensen je en maken een praatje, dus het duurt langer. Het lijken 'allemaal kleine dingetjes', maar je bent echt van de 'ochtend tot de avond' met mensen bezig. Maar ik vind ik het enig.

Rustpunten

Ik heb meer behoefte gekregen aan rustpunten, aan momenten van bezinning, omdat ik besef dat ik nog een kleiner stukje dan voorheen heb te gaan. Daar praat ik wel met mijn man over, maar hij heeft dat niet zo. Ik vind dat we bij het ouder worden moeten nadenken over wat we nog met dat andere willen

Dat heeft te maken met hoe ik tot nu toe geleefd heb. Moet ik aan mijn leven een wending geven, als ik het tot nu toe niet goed heb gedaan? Ik ben steeds zo dicht bij huis gebleven, ook al heb ik altijd in de politiek gezeten, vijf jaar als lid van de Eerste Kamer. Ik ben toch redelijk 'egoïstisch' bezig geweest en er zijn in de wereld nog zoveel meer dingen. Ben ik bezig geweest voor die groepen die het 't hardst nodig hebben? Dat zijn toch vragen die zich aandienen

Het geloof speelt hierin zeker een rol. Naastenliefde, gebaseerd op het Evangelie, is voor mij het richtsnoer dat ik bewust en onbewust heb gehanteerd. Ik ben altijd praktiserend katholiek gebleven. Ik worstel met de vragen van deze tijd en mijn verantwoordelijkheid daarin. Met name omdat ik deze dingen niet meer goed overgebracht krijg op mijn kinderen

Van veel dingen voel ik me op deze leeftijd bevrijd. Beperkingen, bijvoorbeeld omdat de kinderen klein waren, zijn opgeheven. Ik wil in de toekomst, omdat we daarvoor nu weinig tijd hebben, proberen meer met mijn echtgenoot samen te doen. Ik wil meer tijd inruimen voor sociale dingen zoals mijn moeder vaker bezoeken, tijd maken voor de kinderen die het leuk vinden als je wat meer interesse toont in hun leefwereld.

En ik wil nog wat van de wereld zien. In deze baan is dat moeilijk, want als burgemeester kan ik niet langer dan een weekje weg.